

ПРОТОКОЛ

№ 176

гр. Пловдив, 11.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Галина Гр. Арнаудова
Меденка М. Недкова

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
и прокурора И. Г. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно
частно наказателно дело № 20245000600167 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:02 часа се явиха:

Обвиняемият М. О. П., доведен от А. - П., се явява лично и с **адв. Г. С.**
и **адв. К. Е.**, редовно упълномощени.

Обвиняемият М. И. С., доведен от А. - П., се явява лично и с **адв. Й.**
Д., редовно упълномощен.

За Апелативна прокуратура се явява **прокурор Д.**.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. С.: Да се даде ход на делото.

Адв. Е.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият П.: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият С.: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, намира, че няма процесуални пречки за
разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото с прочитане на частния протест на ОП Пловдив срещу определението на Окръжен съд – Пловдив, постановено по ЧНД № 778/2024 г., в частта, с която е изменена взетата спрямо обв. М. И. С. мярка за неотклонение от **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА в ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ** в размер на 5000 лева.

ДОКЛАДВА СЕ и жалбата на адв. С. - защитник на обвиняемия М. О. П. срещу същото определение, в частта, с която е оставено без уважение искането за изменение на мярката за неотклонение на този обвиняем от **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА** в по-лека.

Съдебният акт във визираните му части се атакува като неправилен и незаконосъобразен, иска се неговата отмяна и оставяне без уважение искането на обв. М. И. С. за изменение на мярката му за неотклонение от **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА** в по-лека, както и изменение на мярката за неотклонение на обв. М. О. П. от **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА** в по-лека.

На страните **се разясниха** правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Прокурорът: Поддържам протеста. Не правя отводи.

Представям и моля да приемете протокол за разпит на свидетел, проведен на 10.04.2024 г. - на свид. А. Б. З., както и протокол за разпознаване на лица и предмети от същата дата. Колегите се запознаха.

Адв. С.: Поддържам изцяло подадената жалба. Нямам искания по доказателствата. Не правя отводи. Относно доказателствата, предоставям на съда.

Адв. Е.: Поддържам изцяло подадената жалба. Нямам искания по доказателствата. Не правя отводи. Също предоставям на съда по отношение представените доказателства.

Обвиняемият М. П.: Не възразявам този състав да гледа делото. Поддържам жалбата на защитника си. Съгласен съм с адвокатите.

Адв. Д.: Нямам искания по доказателствата. Не правя отводи. Считам, че протестът е неоснователен. За доказателствата, представени от прокурора, предоставям на съда.

Представям извлечение от трудова книжка на моя доверител. Прокурорът е запознат.

Обвиняемият М. С.: Нямам искания по доказателствата. Не правя отводи. Считам, че протестът е неоснователен. Съгласен съм с казаното от адвокатата ми.

Прокурорът: Не възразявам да се приеме представеното доказателство.

Адв. С.: Да се приеме представеното доказателство.

Адв. Е.: Не възразявам, да се приеме представеното доказателство.

Обв. П.: Да се приеме доказателството.

Съдът, след съвещание, с оглед изявленията на страните, намира, че представените от същите протокол за разпит на свидетеля А. З. от 10.04.2024 г. и протокол за разпознаване на лица и предмети с участието на същия свидетел от същата дата и представеното копие от трудова книжка на обвиняемия С. са относими към предмета на делото и следва да бъдат приети, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА протокол за разпит на свидетеля А. Б. З. от 10.04.2024 г., протокол за разпознаване на лица от същата дата; извлечение от трудовата книжка на обв. М. И. С..

Прокурорът: Нямам искания.

Адв. С.: Нямам искания.

Адв. Е.: Нямам искания.

Адв. Д.: Нямам искания.

Обв. П.: Нямам искания.

Обв. С.: Нямам искания.

Съдът, след съвещание и с оглед изявленията на страните, намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Прокурорът: Уважаеми апелативни съдии! Моля да уважите протеста, депозиран от ОП Пловдив, като в тази му част отмените определението на ПОС и постановите продължаване на изтърпяване на наложената мярка за неотклонение ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА, а, от друга страна, считам, че депозираната жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Накратко съображенията ми са следните:

Считам, че в атакуваното определение, в частта му, касаеща обвиняемия М. П., се съдържат всички необходими реквизити, събрани са всички необходими доказателства и първоинстанционният съд правилно е взел становището си, а именно, че е отказал да измени наложената мярка за неотклонение на обв. П. от ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТАРЖА в по-лека.

По отношение на другия обвиняем М. С. единственото обстоятелство, поради което съдът е приел, че са налице основания за промяна на наложената мярка за неотклонение от ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА в по-лека, е обстоятелството, че според първоинстанционния съд спрямо него не са били налице доказателства за активност – такава, каквато е била налице у обв. П., като изводи в тази насока се събират от факта, че в приложения към онзи момент по делото разпит на свидетеля З., той е посочил М. С. не по име, а с прякор М.. За да бъде преодоляно това недоразумение, е проведен нов разпит на свидетел, видно от който, че той по собствен почин, след случая между тях, е разбрал, че лицето, което е посочил с прякор М., е обвиняемият М. С.. Описва подробно още веднъж действията както от страна на обв. М. П., така и от страна на обв. М. С. по отношение на него, а освен това е и разпознал въпросния обвиняем като лицето, което той първоначално е описал с прякор

М.. След представяне на тези доказателства, считам, че следва протестът на Окръжна прокуратура да бъде уважен, тъй като на практика това е единственото основание за промяната на мярката за неотклонение на един от двамата обвиняеми.

Изразявам съгласие с останалата част от атакуваното определение, където първоинстанционният съд правилно е описал и възприел фактите, налични до настоящия момент по ДП, и в тази връзка правилно е достигнал до изводите, че са налице всички необходими основания за това наложената мярка за неотклонение ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА спрямо двамата обвиняеми да не бъде изменяна с друга. Солидаризирам се със становището на първоинстанционния съд, като по отношение на факта налице ли са доказателства, от които може да се направи обосновано предположение, че двамата обвиняеми са извършили престъплението, за което са привлечени като такива, и по отношение на обстоятелството, че и за двамата продължава и към настоящия момент да съществува опасност, при положение че определената мярка е различна от ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА, те да извършат престъпления.

Моля да уважите протеста на Окръжна прокуратура Пловдив и да не уважавате жалбата, депозирана пред вас, като потвърдите в тази част определението на съда.

Адв. С.: Уважаеми апелативни съдии! По мое скромно мнение, от самото начало разследването на цялата тази дейност по отношение на всички привлечени в това дело обвиняеми, не върви по начина, по който, според мен, би трябвало да се разследват престъпления от такова естество. Доста материали са събрани в тези 15 тома. Това, което, според мен, твърди прокуратурата, навежда на мисли, че всъщност държавното обвинение се стреми да докаже, че някакви лица, обвиняемите в случая, са оцетили по един или друг начин фиска на държавата, като не са внасяли данък печалба или ДДС. Поне натам вървят нещата. Но начинът, по който се води разследването, оставя впечатление сякаш се разследва съвсем друг тип деяние. Сякаш, едва ли не, пред вас са поставени някои от бандитите, които преди десетина години отвличаха хора по пътищата на Б.. Ако това е престъпление, което засяга фиска, начинът, по който следва да се установят

вреди, е чрез експертизи. Делото е пред вас, вече пети - шести месец тече разследването, като обвиняемите са привлечени като такива между втория и третия месец. Към настоящия момент няма назначена нито една експертиза, която поне да опита да установи всички тези дружества, за които се говори по делото, какъв оборот са имали, какви приходи, какви разходи. Тези, които са били преминали прага на ДДС, попълвали ли са ДДС дневници, внасяли ли са редовно ДДС? Тези, които га генерирали печалба, правилно ли са я декларирали и заплатили ли са я в срок? Това е правилният начин за разследване на подобно престъпление. Отделно, ако държавата би искала да обезпечи своя интерес, то смятам, че прокуратурата можеше да поиска още в самото начало по отношение на всички обвиняеми парични гаранции, дори и в малко по-висок размер, с оглед на това че все пак обвиняемите работят и видно от представените от защитата документи, по един или друг начин, са реализирали печалба от своята работа и разполагат със средства. Вместо това, прокуратурата започва да налага всякакви запори и възбрани, като се стига до там, че по отношение на нашия подзащитен М. П. е запорирана дори и кредитната му сметка, по която той внася месечни ипотечни вноски на своето жилище. Като по този начин това действие ще се превърне в най-обикновена репресия по отношение на него, тъй като невъзможността да обслужваш ежемесечно своя кредит, в крайна сметка ще доведе до там, че неговият имот, в който той живее с жена си и детето, ще бъде изнесен на публична продаден и ще бъде продаден от банката, от което държавата няма да има никаква полза, дори и след години, дори да постигне евентуално някаква осъдителна присъда.

Моля да обърнете внимание и на начина, по който от самото начало са конструирани обвиненията срещу тази т.н. престъпна група, в частност срещу М. П.. Обвинението по чл. 321 е общо, така любимото на обвинението „работно обвинение“, но ето вече месеци след започване на делото то продължава да бъде работно и да не е конкретно. Липсват, включително не са събрани и последните два месеца, каквито и да доказателства, от които може да се изведе извод, че лицата, обвинени по делото, са се срещали, разговаряли, коментирали, разпределяли роли и длъжности в така нар. група. Нито едно доказателство няма събрано в този смисъл, като твърденията на обвинението се извличат от други доказателства, като например скрийн шотовете от чата на счетоводителката К. А., които са тълкувани по начин,

удобен на обвинението. Какво точно имам предвид? Вие сте се запознали с чатовете. По отношение на нашия доверител там няма нищо смущаващо. Той води съвсем непринудени, неофициални разговори с нея, като иска да направи така, че фирмата да плати по-малко печалба и по-малко ДДС, но не по някакъв незаконен начин, а да събере всички фактури, които да увеличат разходите на фирмата. Не иска от нея тя да създаде неистински фактури, а иска най-нормалното, което всеки един предприемач би поискал - да увеличи своята печалба. Това не означава, че е вършил престъпление. Вие сте видели, че от самото начало, а по делото до настоящия момент за нито едно от дружествата не е поискана справка, годишен финансов отчет, декларации по чл. 55, декларации по ЗКПО, от които да може да се направи някакъв, макар и бегъл извод, за начина, по който се е развивал бизнесът на дружествата на всички обвиняеми. Тези документи бяха представени от защитата, с цел да се покажат, че тези дружества са функционирали съвсем нормално, че ежесечно по тях са подавани ДДС справки, внасяно е ДДС и в края на финансовата година - 2022 г., тъй като за 2023 г. срокът не е изтекъл, са подадени всички законово изискуеми декларации и са платени всички дължими на държавата данъци. Къде тук е вредата?

Ситуацията се променя, когато в делото бива вкарано като свидетел лицето А. З., показанията на когото, ако бъдат прочетени внимателно, може да се стигне само и единствено до извода, че това лице явно не е било предупредено по чл. 121 НПК, тъй като говори неща, с които, според мен, ясно уличава себе си в извършване на престъпление. Това го твърди и прокуратурата, че това лице е собственик на две фирми, по които има натрупан доста сериозен оборот, без този оборот да е деклариран и без да са плащани по отношение на него каквито и да е данъци. Но това лице твърди, че това не са били негови фирми, обвинява някой от обвиняемите и се представя в една много странна светлина, в която при първоначалния си разпит пред разследващ полицаи не знае почти нищо за случилото се, а при последващ разпит е изключително подробен, а вчера изведнъж се сеща, че, докато търсел във фейсбук, разпознал единия от обвиняемите. Явно по някакъв начин, след като се е обадил да бъде разпитан, е поискал да бъде направено разпознаване на лицето, което видял във фейсбук. Така се разследват икономически престъпления.

Няколко думи по отношение на обоснованото предположение, което досега едни състави на окръжните и апелативния съд приемеха, че е налице, други - че не е налице. Смятам, че дори само това е достатъчно, за да разколебае тезата на обвинението, че могат да бъдат направени от събраните доказателства достатъчно изводи за това обосновано предположение. Явно за един съдебен състав са достатъчни, за друг не са.

Вече казах няколко думи по отношение на престъплението по чл. 321, към което са прикрепени престъпления по чл. 209, чл. 175 и чл. 253.

По отношение на чл. 209 е ясно, че няма каквато и да е конкретика. Няколко примера само за дружествата на нашия подзащитен П. и на един от другите обвиняеми - Т. П.. Търговската измама или нелоялното търговско поведение могат да бъдат обект на проверка от КЗП, има приложени справки, изискани са по отношение на дружествата. Няма как да не направи впечатление, че при хиляди реализирани търговски продажби, има подадени 2 или 3 сигнала от недоволни потребители, което по-скоро може да бъде възприето като положителна атестация за начина, по който те са извършвали своята търговия, отколкото да бъде преценено в тяхна вреда. Всички имаме представи какво значи да реализираш 10 000 продажби и недоволни да са 2-3 души. Това не може да се случи дори по отношение на реномирани сайтове за интернет търговия. Къде отиваме тук? Кой е измамният и с какво е измамен? В предното заседание пред Окръжния съд прокурорът твърдеше, че измамата се състояла в това, че продаваните стоки са представяни като произведени в Г.. В днешния глобален свят такова твърдение следва да се посреща с много резерви и един пример, за който се сещам, е да ви попитам, ако някой от вас има айфони, които са американски, значи ли това, че са сглобени в завод в К., а след това са ви измамили, като са ви продали неистински телефон. Същото е по отношение на тези вещи. Отделно от това, един бегъл поглед върху електронната страница, с която работи М. П., която и към момента е отворена. Тя не функционира, защото няма кой да реагира на подадените заявки за продажба, но този сайт съществува, тъй като не е свален от платформата, и ако разгледате този сайт, ще видите, че там далеч не се продават всички марки на дружествата, за които се твърди, че са имитирани. Продават се стоки с търговската марка К. К., а това е търговската марка, собствена на дружеството В. Т., за която марка по делото са представени доказателства, е

регистрирана и се ползва със съответната защита.

Когато нашият доверител М. П., чрез своето дружество, купува стоки и ги продава, той не нарушава закона по отношение на чл. 175, тъй като не продава фалшиви стоки. Беше казано още при предходното разглеждане на мярката, че той продавал търговската марка Х.. Случайно видях по делото, че тази търговска марка не се ползва от защита, защото правото ѝ на защита е изтекло. Представителите на търговските марки Д. и М. твърдят, че са били продавани техни стоки. Да, те се ползват, но моля хвърлете поглед в сайта, че там не са продавани такива стоки. И ако между хилядите вещи, които са продадени, се е промъкнал един или втори образец на тези марки, моля, нека само въз основа на това да не бъде правен извод, че това се е случвало след някакъв особено интензивен сговор, в който са разпределени роли на ръководители, изпълнители и членове на престъпна група.

Моля да обърнете внимание и на това, че М. П. е създал своето дружество повече от половин година преди въобще да се запознае с главния обвиняем. Той е извършвал същата дейност, купувал е такива стоки от други търговци на едро и ги е продавал чрез своя сайт. И видно от представените финансови отчети, е реализирал обороти и печалби. Причината да започне да търгува преимуществено с В. Т. е изключително прозаична и разбираема за всеки търговец. Там той е получавал по-добри цени и повече отстъпки. Това са неговите подбуди, за да прехвърли една голяма част от своя оборот в това дружество.

Той, освен всичко друго, е помогнал и на брат си да започне същата дейност, като това бива изтълкувано от прокуратурата като, едва ли не, присъединяване на брат му Т. П. към тази твърдяна група. Основаната причина е била, че М. П., който сам работи в своята фирма, изпитва чисто физически затруднения при закупуването и изпращането на всички тези вещи чрез куриерите и когато брат му започва подобен бизнес, той прави абсолютно същото. Да, не успява да реализира толкова големи обороти, но всеки сам определя колко време ще вложи в бизнеса си и каква печалба ще реализира. Странното и смущаващо е, че всички тези обстоятелства биват представени като зловредни и биват преценявани от държавното обвинение в тежест на всички обвиняеми по делото и, практически, желанието да реализираш печалба, като търгуваш, добива вид на нещо зло, неправилно,

неморално, дори престъпно.

По същия начин стои въпросът с обоснованото предположение за извършване на престъплението по чл. 253. Вещите, които се твърди, че е придобил чрез престъпна дейност, е един автомобил, произведен 2007 г., километражът на който е над 350 000 км, който автомобил е тип така нар. баничарки, който подзащитният ни използва, за да транспортира стоките от В. Т. до офисите на Е.. Един бегъл поглед върху сайтовете за продажба на автомобили и вие ще установите, че този автомобил струва около 5000 – 6000 лева. Ако беше друг автомобил, и толкова нямаше да струва. Това се твърди да е придобито с престъпна дейност.

Втората вещ е апартаментът, който доверителят ни е закупил за семейството си. Апартамент, който е купен с кредит, който не е усвоен, поради естеството на нещата. В момента, след запора на сметката, парите, дължими по кредита, се изплащаха от семейството на М. П. - жена му и майка му, които разполагат с някакви ограничени спестявания, но те привършват. Съпругата на М. гледа малко дете и в момента живеят в жилището на майка му, което е под наем. Когато М. П. стои в А., това, което се получава като резултат, не е някаква превенция, каквато твърди, че е налице обвинението. Това е нищо друго, освен безсмислена репресия, от която ще пострадат трети лица. Положителни резултати няма да бъдат постигнати по отношение на правосъдието. Ще си позволя да припомня, че и предишните състави на окръжния и апелативен съд, които разглеждат мярката за неотклонение, признаха в своите определения, че обвинението по чл. 253 е доста несъстоятелно.

От казаното дотук, от което мога да твърдя, че обоснованото предположение не може да се съдържа само и единствено в едни косвени доказателства, каквито са показанията на кой знае защо свидетеля А. З., по отношение на когото именно защитата разкри интересни обстоятелства, че това лице няма две дружества, както се твърдеше, а има седем такива и интересно всичките ли седем дружества някой го е карал да ги прави. По незнайни причини това не възбуди никакъв интерес в държавното обвинение, въпреки че още преди два месеца бяха предоставени доста данни по отношение на тези дружества - къде са регистрирани, от кого са регистрирани. Едното от дружествата на А. З. е регистрирано в К., като

адресът представлява една изключително луксозна къща. Никой не си направи труда да разбере кой е собственик, защо има регистрирано дружество. Някои от тези дружества имат оборот, други нямат. В тези дружества са вписани пълномощници на А. З.. Никой не се опита да ги намери, да разбере това лице упълномощавало ли ви е, платено ли им е, кой е платил? Тези неща не интересуват държавното обвинение. Но те са изключително съсредоточени в това да сложат свидетеля А. З. в центъра на цялото разследване, да го разпитат три пъти, за да каже същият нещата, на които дори и днес се позова представителят на прокуратурата, и да изискат от вас въз основа на тези показания да направите главния извод за липсата или наличието на опасност да се извърши престъпление. А колко по-лесно би било тези обвиняеми - тези, посочени от А. З., да бъдат разпитани по отношение на тези обстоятелства. Никой не ни пита за тези неща. Защо не ни питат? Ние разбрахме за тези показания, след като делото беше внесено в съда с мярка за неотклонение. Защо например не се извърши очна ставка? Този процесуален способ, макар мнозина да приемат, че има спорни резултати, има своята полза в наказателния процес. Никой не иска да направи подобно следствено действие. Все пак прокуратурата е длъжна да събира както уличаващи, така и оправдаващи доказателства. Не се събират оправдаващи доказателства и според мен причината това да е така, е една предпазливост да не би от нещата, за които се събере някаква информация, да се стигне до извод, че в крайна сметка тезите на обвинението лежат само на плещите на този свидетел, а експертизите да покажат, че няма вреда на фиска. И ако се докаже, че всичко това, което като труд на много лица е извършено, се окаже напразно, защото няма извършено престъпление. Говоря най-вече по отношение на нашия подзащитен М. П..

Няма обосновано предположение за престъплението по чл. 253.

Опасност да се укрие няма. Няма опасност и за извършване на престъпление. Опасността не трябва да е хипотетична, а конкретна. Обвинението твърди, че ще направят нещо на А. З.. Няма какво да му направят. Три пъти е разпитан А. З., той е казал, каквото има да каже. По същество един ден неговите показания ще бъдат преценени.

Моля да измените мярката за неотклонение в по-лека. Може да си позволи 5000 лева парична гаранция, но и Домашен арест също е вариант.

През 2024 г., всички знаем, с гривна на крака, той няма къде да отиде.

Адв. Е.: Уважаеми апелативни съдии! От името на нашия подзащитен, след пространното аргументиране от страна на моя колега С., ще се опитам да насоча вниманието на почитаемата въззивна инстанция по най-главните въпроси, които правят впечатление по този казус. Според мен има нарушаване на принципите на равнопоставеност на обвиняемите и подсъдимите, има незаконосъобразно използване по целенасоченост на мярката за неотклонение, целесъобразност, известен е принципът, че тя трябва да се прилага законосъобразно.

На пръв поглед всичко е спазено. Но искам да насоча вашето внимание към материалите по делото. Тези материали и резултати от разследването не променят основния извод, който беше направен и от състав на окръжния съд по делото, когато беше определена мярка за неотклонение по ЧНД № 241/2024 г. Там се вижда, че досега, ако се спазваха тези изисквания на почитаемата прокуратура, трябваше единадесет лица да бъдат задържани под стража. Толкова са привлечените като обвиняеми в този процес. С оглед на принципа на равнопоставеност на обвиняеми и подсъдими възниква въпросът защо от единадесет обвиняеми се оказва, че трима, включая и П. Н., който също е под стража, защо само те останаха? Каква е целта на това задържане? Аргументите, които е имало, са отпаднали. Вярно е, че решението е отменено при предходно произнасяне на Пловдивския апелативен съд по ВЧНД № 47/2024 г., пак по протест на прокуратурата, прокуратурата чрез протест и ангажиране на въззивна инстанция на ниво апелативен съд, решава въпроси за мярката за неотклонение. Но наше процесуално право е да насочим вашето внимание към тези въпроси, които изискват отговор на момента. Атакувано беше определението на Окръжен съд Пловдив тогава, когато беше определена мярка за неотклонение Парична гаранция на голяма част от обвиняемите и то 3000 лева спрямо някои от обвиняемите. Тогава не беше взета мярка за неотклонение. Може ли някой да има съмнение, че един окръжен съд би допуснал грешка, процедирайки по този начин? Не. Съдът обективно и правилно прецени фактите. Насочвам вниманието по това дело. Паралелно е посочена към мотивите младата възраст, необходимостта да се грижат за семействата и да изплащат заеми. Посочено е също така и опасността от укрИ.е би могла да бъде осуетена посредством налагане на забрани да

напускат пределите на страната. Това е казано в определение на съда. Може прокуратурата да не е съгласна, може да го обжалвала. Но стоят ли тези изисквания да се вземат мерки някой да не напусне страната? На нито един не е поставено такова ограничение. Това означава, че се иска мярката заради самото задържане. Всякакви основания да бъде продължавана най-тежката мярка за неотклонение спрямо М. О. П. не съществува и към настоящото дело се вижда, че никакви конкретни нови доказателства не са събрани, които да доказват, че има опасност този човек да въздейства, да се отклони. Напротив, колегата С. изтъкна колко негативни последици има извън тази мярка, която би принудила всеки човек, колкото и воля да има да бъде разкрита истината, той в един момент да се прекърши и да направи признания, които се очакват от него, и тогава да дойде прокурорското снизхождение, да няма протести, да не се извоюва мярка за неотклонение на втора инстанция - това е хронологията на това ДП. И моля да приемете, че това искане на колегата, което правим пред вас предвид изминалото време и данните по делото, да приемете, че може да бъде променена мярката за неотклонение на М. П. в полка. Данни има предостатъчно, че не е личност със завишена степен на обществена опасност. Всяко друга мярка, различна от Задържане под стража, би била адекватна. Щом окръжният съд е преценил, че гаранцията може да бъде 3000 лева, дори да приемете Домашен арест, би било едно справедливо произнасяне от ваша страна.

Обвиняемият М. О. П. /за лична защита/: Съгласен съм с казаното от защитниците ми. Моето семейство се нуждае от мен навън. За този апартамент, който съм придобил, съм работил цял живот да изтегля кредит, но не мога да го обслужвам и семейството ми ще остане на улицата. Искам те да са добре. Искам да съм навън, да работя, да мога да обслужвам кредит. Ще съдействам с всичко необходимо. Съдействал съм с всичко.

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии! Моля да потвърдите първоинстанционното определение, като законосъобразно и обосновано по отношение на моя подзащитен М. С., по съображения, че видно от това определение съдът анализира основанията за промяна на мярката за неотклонение, стигнал е до извода, че моят подзащитен има изключително слаба дейност, свързана с търговията с тези инструменти, които са предмет на обвинението, както е приел, че с оглед изминалото време, чистото съдебно

минало, добри характеристични данни и други положителни неща и това, че има семейство с едно дете на 1 година, на чийто рожден ден не можа да присъства миналия месец, на първия РД на детето си, е приел, че интензивността по отношение на твърдението, че има опасност да извърши престъпление, е силно намаляла, дори, както каза съдът, не съществува такава, и с оглед на това, че категорично прие, че второто обвинение по чл. 253 е необосновано, липсват данни за обосновано предположение, съдът правилно прецени, че мярка за неотклонение 5000 лева гаранция ще постигне целите на наказателното производство.

Не можем да се съгласим с такива аргументи, каквито излага в частния протест ОП, че грижата за семейството няма никакво значение, с оглед на това че до настоящия момент доверителят ми се е занимавал с така нар. от прокуратурата инкриминирана аналогична дейност, както и твърдението, че ако бъде с по-лека мярка за неотклонение, според държавното обвинение, той щял да продължи да се занимава със същата престъпна дейност. В тази насока нито има данни по делото, но най-важното, което е, установено е по делото, че той е извършвал търговска дейност, закупувайки тези инструменти и ги е препродавал с печалба в сайта, който е имал. Направен е обиск, не са установени марки, лепенки, които се лепят на тези инструменти. Нито една марка не е намерена у него. Той е закупувал така своите инструменти и, освен това, неговата дейност е свързана с една законосъобразност по отношение на фиска, защото по делото са представени материали, плащал е и данък печалба, и ДДС за целия период, който е предмет на обвинението по настоящото дело. В тази насока искам да обърна вашето внимание, че обвинението по чл. 321 ал. 4 НК е твърде схематично, неясно, неконкретно. На доверителя ми, свързано с това престъпление, се сочи, че той е участвал в тази организирана престъпна дейност, с цел да извършва престъпления по чл. 255, чл. 253, по чл. 209 и по чл. 175 НК.

Искам да кажа следното: по отношение на разпоредбата на чл. 209 само може да тълкуваме какво има предвид прокуратурата, защото са събрани едни доказателства за измама по отношение на закупения обект от страна на К. Х. от Б. К., но никъде не са събирани доказателства, че моят доверител е мамил някого. Ако се счита, че с продажбата на инструментите, на които са посочени някакви марки или това, че е произведено в Г., никакви възражения

тези хора са нямали по отношение на това, което купуват, и никой не е разпитан по делото, който да каже „аз се почувствах измамен, като ми продадоха еди-какви си инструменти“. Да не говорим за това, че чл. 253 е сложен за тежест. В първото обвинение фигурират три неща, за които е вложил пари, които е изпрал от престъпна дейност – един 30-годишен апартамент, който майка му дарява на него и сестра му, те го продават и вземат парите от този апартамент; една лека кола Пежо и три имота, от които единият имот е път, за една доста ниска цена, при условие че по делото са събрани доказателства, че те са продали 2 леки коли, продали са един апартамент и са си поделили парите със сестра му; при условие че има два потребителски кредита за 22 000 лева и 5000 лева, при условие че има отпуснат кредит 243 000 лева за закупуване на апартамент. Абсолютно доказани доходи и затова отпадна, то беше нелепо да се твърди, че с 30-годишен апартамент е изпрал престъпни пари, които е придобил чрез престъпление. Вижте какво става в това дело.

Отделно от това, за да се установи престъпна дейност, трябва да се установи обща цел. Тези хора са имали търговска дейност. Търгували са с тези неща, осчетоводявали са покупки и продажби, осчетоводявали са, плащали са данъци. Може да се установи несъответствие, но това значи ли, че е престъпление.

Затова считам, че е твърде рехаво обосноваването предположение и то се крепи по отношение на по-голяма част от хората на този свидетел 3., който прокуратурата дондурка от първия ден на това дело. Този човек е с една огромна престъпна дейност, който се занимава само с източване на ДДС. Това му е била основната дейност. Защо той не е приобщен към престъпната група? Защо този свидетел го дондурка прокуратурата? Защо го използва не по начин, който изисква събиране на доказателства. Днес е представен протокол - това е маниер на прокуратурата, който постоянно използва по мерките за неотклонение - между двете мерки да се появи нещо в ущърб на някой от обвиняемите. Прокурорът представи разпит, в който е трудно човек да повярва, че това е истина. Свидетелят 3. твърди, че от някои познати е разбрал, че този М. е М. С. - от някой - от кой някой? Трябва ли да уточни прокуратурата, за да попитаме тези хора действително ли са му казали такова нещо? Но още по-голямото нарушение и то е прието като нарушение даже от

ЕС по делото М. срещу Б., че едно разпознаване без адвокат е абсолютно нарушение правото на защита на обвиняемия. И сега има решение, осъдително срещу Б. в тази насока. Това перфектно разпознаване ли е? Разпознаване по снимки. Как става това? Свидетелят е при оперативните работници, показват му снимки на човека и същият е разпознат. Ами той е в А., защо не го разпознават като живо лице? Той е 4 месеца в А.. Кога трябва да бъде разпознат? - между двете мерки, но той между тях е в А., можеха да отидат и да го разпознаят. Това за нас е едно неперфектно разпознаване, което не може да носи доказателствен ефект и е съмнително дали този човек е могъл да разпознае М. С.. Но се появява днес с тази цел, защото е променена от първата инстанция мярката му за неотклонение.

Накратко за опасността да извърши престъпление.

Уважаема госпожо председател и апелативни съдии! От това дело виждате, че голяма част от обвиняемите са на свобода. Никой не е започнал да търгува с тези неща, защото го няма субекта, от който да се купуват тези неща. Първо, моят доверител, занимавайки се с търговската си дейност, не е влизал в никакви уговорки, нито ще влиза, нито ще се занимава с тази дейност, с която досега се е занимавал, за да е спокойна прокуратурата, че няма да извърши престъпление. Но целта на опасността да извърши престъпление е да се предотврати осуетяване на разкрИ.е на обективната истина. По това дело тя е изяснена с малки подробности. Тези престъпления се доказват с документи, с ревизии, с проверки в съответните институции, които се занимават с това. Не са разпитвани свидетели. Няма и кого да разпитват.

Твърди се, че този човек не е придобивал трудови доходи. Моля да погледнете трудовата му книжка, която представих днес – от първия месец, след като е навършил 19 години, до регистриране на фирмата, с която се занимава с търговска дейност, той няма прекъсване на стажа нито един ден. Има установени трудови навици, има семейство, малко дете и като се има предвид, че няма криминални регистрации, не е осъждан, не е без значение това, че настоящото дело, на всички в тази зала ни е известно, че няма да завърши в близките 2 години. Предстоят счетоводни експертизи. По-кратко от 1 година няма счетоводна експертиза. Защо да бъдат тормозени тези хора? Никой на никого не е наложил даже ограничителна мярка да пътува в

чужбина. Ако съдът счете, че е правилно първоинстанционното определение и потвърди паричната гаранция на доверителя ми, да му наложат и забрана да пътува в чужбина и той няма да се укрие или извърши престъпление.

Моля да оставите без уважение частния протест и да потвърдите първоинстанционното определение, като обосновано и законосъобразно по отношение на моя доверител.

Обвиняемият М. И. С. /за лична защита/: Съгласен съм с казаното от защитника ми. Нямам намерение да се укривам и да преча на разследването. Готов съм да съдействам с каквото трябва и когато трябва. Искам да бъда при моето семейство. Няма да преча с нищо, не виждам причина да стоя там, в А. толкова дълго време.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТЕ:

Обвиняемият М. П.: Искам по-лека мярка, за да мога да съм вкъщи при дъщеря ми и жена ми.

Обвиняемият М. С.: Моля да потвърдите определението на Окръжен съд – Пловдив. Да си бъда при семейството.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след тайно съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.65, ал.8 от НПК.

Образувано е по частен протест на Окръжна прокуратура гр.Пловдив срещу протоколно определение № 568/05.04.2024г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 778/2024г. по описа на същия съд, в частта, с която е изменена мярката за неотклонение, взета спрямо М. И. С., обвиняем по досъдебно производство № **/****г. по описа на отдел „И*“ при

ОД на МВР гр.П., от „задържане под стража“ в „парична гаранция“ в размер на 5000 лв. Прави се искане за отмяна на съдебния акт в тази му част и оставяне без уважение на искането за изменение на мярката му за неотклонение „задържане под стража“ в по-лека.

Постъпила е и частна жалба от адв.Г.С., защитник на М. О. П., обвиняем по същото досъдебно производство, срещу протоколно определение № 568/05.04.2024г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 778/2024г. по описа на същия съд, в частта, с която е оставено без уважение искането за изменение на мярката за неотклонение „задържане под стража“, взета спрямо неговия подзащитен. Иска се отмяна на съдебния акт в тази част и определяне на по-лека мярка за неотклонение спрямо обвиняемия М. П. - „домашен арест“ или „парична гаранция“.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив поддържа протеста и намира, че следва да бъде уважен, а жалбата, като неоснователна, да се остави без уважение. Счита, че не са настъпили нови обстоятелства, които да налагат промяна на мярката за неотклонение „задържане под стража“, взета спрямо обвиняемите М. С. и М. П..

Защитниците на последните излагат доводи, че не са налице основанията за продължаване на тази мярка на процесуална принуда. Поддържат тезата, че целите на чл.57 от НПК могат да се постигнат и с друга мярка за неотклонение, различна от „задържане под стража“.

Обвиняемите М. С. и М. П. се присъединяват към казаното от техните защитници и искат мярката им за неотклонение да се измени в по-лека.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изложеното в протеста и жалбата и заявеното от страните, намира за установено следното:

Частните протест и жалба са процесуално допустими, тъй като са подадени в срок от надлежни страни в процеса. Разгледани по същество протестът е основателен, а жалбата - неоснователна.

При преценка законосъобразността на мярката за неотклонение на двамата обвиняеми обосновано Окръжен съд гр.Пловдив е приел, че при анализ на събраните по делото доказателства - гласни, писмени и веществени, не може да се направи извод, различен от първоначално направения, че е

налице обосновано предположение, че обвиняемите М. С. и М. П. са съпричастни към престъпленията по чл.321, ал.3 вр. ал.2 вр. ал.1 от НК и чл.253, ал.4 вр. ал.3, т.1 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, за които са привлечени към наказателна отговорност. Обосноваността на това подозрение, каквото понятие се използва в международни актове, по които Р* е страна, не е разколебано от събраните доказателства след произнасянето на съда в производството по чл.64 от НПК.

На следващо място, касае се за тежки умишлени престъпления по смисъла на чл.93, т.7 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода, както и глоба.

Относно другата задължителна предпоставка на чл.63 от НПК реалната опасност от извършване на престъпление, настоящият съдебен състав намира, че е налице такава и по отношение на двамата обвиняеми, а не само за обвиняемия М. П., както е заключил първоинстанционният съд. В подкрепа на този извод са характерът на засегнатите обществени отношения, обстоятелствата, при които е осъществена вменената дейност, в продължителния период, нейният предмет, създадената организация и ролята на всеки един от обвиняемите.

Не се споделя становището на първостепенния съд, че обвиняемият М. С. не е участвал в предприетите действия спрямо свидетеля А. З., които са целели да го мотивират да продължи да изпълнява отредените му задачи. Закрепването на показанията на този свидетел, чрез разпит пред съдия, не води до отпадане на опасността от манипулиране на гласните доказателства.

Доводите на защитата за постоянен адрес, семейно положение, трудова заетост, за обвиняемия М. С. и чисто съдебно минало, не са новонастъпили обстоятелства. Те са били налице и при първоначалното вземане на мярката за неотклонение „задържане под стража“. Подобна мярка рефлектира и върху близките на обвиняемите, върху участието им в гражданскоправния оборот. В случая обаче личният интерес не може да има приоритет над обществения.

Срокът на задържане /от 23.01.2024г./ е в рамките на разумните срокове. Мярката за неотклонение не е придобила репресивен характер или такава на наказание лишаване от свобода. С нея не се нарушават международните и вътрешни нормативни актове, гарантиращи правата на личността.

Възражението на защитата, че други обвиняеми по същото досъдебно производство са с мярка за неотклонение „парична гаранция“ е ирелевантно.

Тези за начина на провеждане на разследването, какви процесуално-следствени действия са извършени и какви не, е извън компетентността на съда. Съгласно чл.46 и чл.196 от НПК наблюдаващият прокурор осъществява ръководство и надзор върху разследването. Няма пречка по силата на чл.55 и чл.99 от НПК съответният обвиняем и неговият защитник да инициират провеждането на определени следствени действия с тяхно участие.

Не се споделя и оплакването, че обвинението по чл.321 от НК е неясно и неконкретизирано. На този етап от досъдебното производство то дава възможност на обвиняемите да разберат в какво престъпление са обвинени и гарантира правото им на защита.

С оглед на изложеното Пловдивският апелативен съд намира, че определението на първоинстанционния съд в една част следва да се потвърди, а в друга да се измени, а частната жалба, като неоснователна, да се остави без уважение.

Поради горното съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 568/05.04.2024г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 778/2024г. по описа на същия съд, в частта, с която е оставено без уважение искането за изменение на мярката за неотклонение „задържане под стража“, взета спрямо **М. О. П.**, ЕГН *****, обвиняем по досъдебно производство № **/****г. по описа на отдел „И“ при ОД на МВР гр.П., в по-лека.

ОТМЕНЯ протоколно определение № 568/05.04.2024г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 778/2024г. по описа на същия съд, в частта, с която е изменена мярката за неотклонение, взета спрямо **М. И. С.**, обвиняем по досъдебно производство № **/****г. по описа на отдел „И“ при ОД на МВР гр.П., от „задържане под стража“ в „парична гаранция“ в размер на 5000 лв., като **ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за изменение на мярката за

неотклонение „задържане под стража“, взета спрямо **М. И. С.**, ЕГН
*****, обвиняем по досъдебно производство № **/****г. по описа на
отдел „И“ при ОД на МВР гр.П., в по-лека.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и
протестиране.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 11:35 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____